

Koen Kampioen 9+

Gescout!

Koen Kampioen gaat internationaal

Koen Kampioen gaat voor Oranje

Eerste interland

Goud op Aruba

Voetbaldromen

Nieuw talent

Koen Kampioen in de hoofdrol

Koen Kampioen wil naar het EK

Koen Kampioen wil scoren

★

*Er is ook een serie over Koen Kampioen
voor jongere lezers*

★

*Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl*

KOEN KAMPIOEN wil scoren

Fred Diks

Illustraties: ivan & ilia

kluitman

Voor Dejua, Yehdu, Zhé, Nimh, Oodi,
Max, Oliver, Sophie, Moos,
Sylvie, Mase en Joaz

Nur 283/Wo92201

Bisac JUV032150

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXII Tekst: Fred Diks

© MMXXII Illustraties: ivan & ilia

Omslagontwerp: ivan & ilia

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
freddiks.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

Voorwoord

Door Louis van Gaal

Beste lezer en fan van Koen Kampioen,

Mijn naam is Louis van Gaal en met veel plezier schrijf ik dit voorwoord in de nieuwste Koen Kampioen. Wie dit boek leest is goed bezig. Waarom? Omdat lezen en voetballen twee van de leukste dingen in het leven zijn, als je het mij vraagt. Door een boek te lezen gaat er een wereld voor je open, je hebt plezier en je steekt er vaak ook nog wat van op. Wie wil dat nou niet?

Voetbal vind ik de mooiste sport die er is. Lekker met je vrienden en vriendinnen in beweging zijn en samen knokken voor de overwinning. Winnen voelt fijn, maar je leert ook om tegen je verlies te kunnen. Je kunt immers niet elke wedstrijd winnen. In mijn loopbaan als profvoetballer en trainer in het binnen- en buitenland heb ik veel successen gevierd, maar soms moest ik ook omgaan met tegenslagen. Ook Koen krijgt daarmee te maken. In *Koen Kampioen wil scoren* wil hij niks liever dan de beste zijn, maar het gaat even niet zo lekker. Hoe gaat hij daarmee om?

Voor sommige kinderen is sporten niet zo vanzelfsprekend. Kinderen met een spierziekte bijvoorbeeld, die kunnen vaak niet alles doen wat ze graag zouden willen. Daarom help ik (samen met veel andere (oud-)sporters) de stichting Spieren voor Spieren om extra aandacht te krijgen voor kinderen met een spierziekte. Er is veel geld nodig voor onderzoek, zodat zieke kinderen hopelijk beter kunnen worden of dat er in de toekomst minder kinderen spierziektes krijgen. Hoe mooi zou dat zijn?

Geniet van alles wat je doet, of dat nu een spannende voetbalwedstrijd is, of het lezen van dit leuke verhaal over Koen Kampioen.

Sportieve groeten van Louis van Gaal

Louis van Gaal is bondscoach van het Nederlands elftal, dat in november 2022 op het WK in Qatar in actie komt. Als profspeler speelde hij bij o.a. Ajax, FC Antwerp, Telstar, Sparta en AZ. Als trainer werd hij beroemd bij Ajax, FC Barcelona, AZ, Bayern München, Manchester United en het Nederlands elftal. Van Gaal pakte met zijn ploegen vele landtitels en landsbekers, won de wereldbeker voor clubteams en de Champions League. In 2014 won hij met het Nederlands elftal de bronzen medaille op het WK in Brazilië.

Stark in zwaar weer

‘Wat vreselijk! Niet te geloven!’ De vader van Koen van Loon zit met open mond aan tafel en leest de sportpagina van de krant. Hij schudt zijn hoofd.

Koen heeft net zijn hond Max uitgelaten en komt de keuken in. ‘Wat is vreselijk? Is er een ramp gebeurd?’

‘Dat kun je wel stellen. Het gaat niet goed met Stark!’

‘Wat?’ Koen schrikt van zijn vaders woorden. Hij voetbalt al een aantal seizoenen bij de jeugdopleiding van profclub Stark. ‘Niet goed? Hoezo dan?’

‘Dit nieuws zal inslaan als een bom. Luister wat er in de krant staat:

Stark staat op de rand van een faillissement.

Door wanbeleid van het bestuur en het management is de profclub op alle fronten diep gezonken. Sportief gezien gaat het al het hele seizoen slecht met de ambitieuze club, maar nu schijnt ook het geld op te zijn, waardoor Stark in de rode cijfers is beland.’

‘Rode cijfers?’ vraagt Koen.

‘Dat betekent dat er verlies is,’ legt zijn vader uit. ‘Er gaat meer geld uit de clubkas, dan dat er binnenkomt. Ik ga verder.

De laatste jaren heeft Stark enkele dure spelers aangekocht, die echter weinig succesvol waren. Daardoor brengen die spelers geen geld meer op de transfermarkt op. De club heeft veel moeite om de komende weken de salarissen van de spelers, trainers en medewerkers uit te betalen. Het bestuur geeft de fouten toe en wil met acties de club redden. Bij een eventueel faillissement zal ook de jeugdopleiding opgeheven moeten worden, zodat de regionale talenten zich niet meer tot prof kunnen ontwikkelen.

Wat een ramp. Als het maar niet te laat is.’

Koen wordt lijkkbleek. Net als zijn vriend Niels wil hij later zijn geld verdienen als voetballer. Als hij een echte prof wordt en veel scoort, kan hij zijn bijnaam Koen Kampioen eer aan doen. ‘Wat betekent dat voor Niels en mij?’

Koens vader zucht diep. ‘Het verhaal is kraakhelder. Als de club failliet gaat, is het einde verhaal voor alle voetballers van Stark. Dan wordt de club opgeheven en zul je op zoek moeten naar een andere club. Of misschien wel terug naar FC Top. Dat zou ik heel erg voor je vinden.’

Koen ploft neer op een stoel en zucht diep. ‘Dit meen je niet!’ Hij heeft vanaf zijn zesde jaar samen met zijn vrienden bij FC

Top gevoetbald, totdat hij een paar jaar geleden werd gescout door Stark.

Zijn moeder komt net terug van haar werk in de kapsalon. ‘Weet je wat ik vandaag hoorde?’ vraagt ze. ‘Op social media staat dat het met Stark heel...’

‘... slecht gaat,’ vult Koen aan. ‘Ik hoorde het net van pap. Ik wil bij Stark blijven!’

Zijn moeder geeft hem een knuffel. ‘Ik kan me goed voorstellen dat je geschrokken bent. Het is echt heel vervelend voor jou en alle andere spelers van Stark. Maar de kans dat je later prof wordt, is best heel erg klein. Duizenden jongeren dromen van een loopbaan in het profvoetbal, alleen komt die wens maar voor weinigen uit. Dat besef je toch wel?’

‘Tuurlijk, maar ik kan het toch proberen? Ik ga nog steeds vooruit.’

Daar is zijn vader het niet mee eens. ‘De laatste tijd gaat het niet echt super met je, vind ik. De afgelopen vijf wedstrijden heb je niet gescoord.’

Koen kijkt zijn vader aan. ‘Was jij vroeger dan nooit uit vorm toen je in het eerste van FC Top speelde?’

‘Bijna nooit, hoor,’ liegt zijn vader.

‘Er bestaan ook nog andere dingen dan voetbal,’ merkt zijn moeder op. ‘En daarbij komt dat ik vier keer per week trainen wel heel erg veel voor je vind. Ik vraag me af of dat niet minder kan.’

‘Minder? Wat bedoel je precies?’ vraagt Koen.

‘Nu ben je alleen maar met voetballen bezig. Spelen bij een

amateurclub, zoals eerder bij FC Top, heeft ook voordelen. Je hoeft dan maar twee keer per week te trainen. Dan hou je meer tijd over voor je vrienden, je school...'

'... en voor ons,' vult zijn vader aan.

Max springt wild tegen Koen op alsof hij het ermee eens is.

Maar Koen wil er niets over weten. 'Wat een onzin. Ik doe er alles voor om door te breken in de voetbalwereld. Ik word een echte prof. Hopelijk bij Stark, als ze niet failliet gaan. En anders ga ik gewoon naar een andere club. Hoe vaker ik train, hoe beter ik word.'

'Dat gaat niet altijd op,' zegt zijn vader. 'Op de trainerscursus heb ik geleerd dat je regelmatig je rust moet pakken. Anders raak je overtraint. Dan ben je nog verder van huis.'

'Overtraint? Wat is dat nou weer?'

'Dan kan je lichaam het vele oefenen niet meer aan. En sputtert het als het ware tegen. Je wilt wel goed voetballen, maar niets lukt je meer.'

Koen gelooft de woorden van zijn vader niet. 'Pfff. Ik heb er nog nooit van gehoord. Wat dramatisch allemaal. Ik hou niet van dat gezeur.'

Koen kijkt op zijn horloge. Het busje om hem naar Starkdroom, het trainingscomplex van Stark, te brengen is onderweg. 'Ik moet gaan. De chauffeur komt zo. Gaat de training eigenlijk wel door?'

'Ik denk het wel,' zegt zijn vader. 'Ze kunnen de club toch niet van de ene op de andere dag opheffen? Anders had je vast een bericht in de groepsapp van Stark gekregen.'

Koen pakt zijn voetbaltas, aait Max over zijn kop en loopt naar buiten.

Even later wordt hij opgehaald om naar de training te gaan. Hij mag voorin zitten en zet zijn tas op schoot. 'Hebben jullie het al gehoord?' vraagt hij aan Niels en de chauffeur. 'Stark gaat misschien failliet.'

Niels knikt. 'Ik heb het gelezen op internet. Het is ook al op het nieuws geweest.'

De chauffeur moet een paar keer slikken. 'Het zou echt vreselijk zijn als Stark failliet gaat. Ik wil er voorlopig niet aan denken. Al dertig jaar ben ik chauffeur bij de club. Ik heb ooit van mijn hobby mijn werk kunnen maken. Mijn baan is mijn lust en mijn leven. Maar als het misgaat met Stark raak ik mijn werk kwijt, net als alle spelers, trainers, de scouts en de mensen op het kantoor. Dat zou een ramp zijn! Het bestuur heeft een slecht beleid gevoerd. Vorig seizoen kochten ze voor een paar miljoen euro drie spitsen uit het buitenland aan. Alle drie schoppen ze nog geen deuk in een pakje boter.'

Niels knikt weer. 'Ze bakken er helemaal niets van.'

'Klopt,' zegt de chauffeur boos. 'Het zijn echt miskopen. En

doordat Stark zo slecht draait, komen er een paar duizend supporters minder per wedstrijd naar het stadion, zodat Stark minder geld verdient. Ook de belangrijkste sponsors zijn afgehaakt.'

Als ze bij Starkdroom aankomen, lopen Niels en Koen in de richting van de kleedkamer, maar teamleider Olivier van Bergen houdt hen tegen en wijst naar de bestuurskamer. 'Jongens, we hebben eerst een bespreking. De training begint daardoor een halfuurtje later.'

Koen steekt zijn duim op. 'Oké.' Toch is hij bang voor slecht nieuws. Ik hoop niet dat ik vandaag voor het laatst bij Stark ben, denkt hij. Als ze de chauffeur meteen ontslaan, kan ik niet eens terug naar huis. Wat een puinhoop.

Een voor een druppelen ook de andere teamleden van het elftal de bestuurskamer binnen. Doodstil gaan ze op een stoel zitten.

Koen kijkt de tafel rond en voelt de spanning.

Trainer Ramon van der Sloot staat met een ernstig gezicht op. 'Ik heb helaas geen goed nieuws,' zegt hij met een brok in zijn keel. 'Zoals de meesten van jullie al gehoord zullen hebben, zit Stark in zwaar weer.'

Iedereen knikt.

'Mijn vader zegt dat de club misschien failliet gaat. Is dat nu al?' vraagt Koen.

'Nee, nog niet, maar ik ben er eerlijk gezegd wel bang voor.' De woorden van trainer Van der Sloot klinken dreigend. 'Stark staat er slecht voor. Het bestuur ziet gelukkig in dat er veel fouten zijn gemaakt en ze zullen er alles aan doen om die te herstellen. Ze

hebben bedrijven uit de omgeving gevraagd om de club financieel te ondersteunen. We zijn alleen bang dat dat niet genoeg is.'

'Dus dan is dat het einde van Stark?' vraagt Kid.

'Dat klinkt heftig, maar ja, die kans is zeker aanwezig,' zegt de trainer. 'We hebben vanmiddag een vergadering gehad met

alle jeugdtrainers, teamleiders en scouts. Samen hebben we een plan gemaakt.'

'Wat voor plan?' vraagt Cas hoopvol.

'Het bestuur zal alles in het werk moeten stellen om een faillissement te voorkomen. De jeugdtrainers van Stark willen daaraan meehelpen. Wij hebben bedacht hoe we geld voor onze jeugdafdeling kunnen ophalen.'

'Hoe dan?' wil Rodney weten.

'We willen jullie vragen om sponsors te zoeken. Blijft de club bestaan, dan is het geld alleen voor onze jeugdafdeling. Veel andere clubs doen dat al een paar jaar. De bedoeling is dat jullie op zoek gaan naar sponsors in je eigen omgeving of via social media.'

Koen begrijpt het niet zo goed. 'Hoe werkt dat dan?'

'We hebben foto's van jullie allemaal in het tenue van Stark. Die krijgen jullie nog in de mail, zodat jullie je foto op social media kunnen plaatsen, met de tekst erbij dat je op zoek bent naar sponsors. De foto's worden op dit moment ook geprint, zodat je die na de training mee kunt nemen. Je kunt bedrijven, maar ook familie en kennissen vragen om donaties. Vaak vinden mensen het fijn als je persoonlijk langskomt.'

Rodney wrijft in zijn handen. 'En als ik een sponsor vind die tweeduizend euro wil betalen, kan ik dat geld dan besteden aan een privétrainer?'

'Nee, dat bedrag gaat dan naar de jeugdopleiding, zodat mijn collega's en ik jullie kunnen blijven trainen en de modernste trainingsmiddelen kunnen aanschaffen.'

Senna heeft ook een vraag. 'Als wij voor nieuwe sponsors zorgen, wil dat toch nog niet zeggen dat de club is gered? Misschien moeten er wel miljoenen euro's bij komen. Dat kunnen wij toch niet alleen?'

'Dat klopt,' zegt trainer Van der Sloot. 'Ik hoop heel erg dat het bestuur de club weer gezond kan maken. Daarnaast proberen wij de jeugdopleiding nieuwe impulsen te geven door dat extra geld.'

Amir en Milan spreken af dat ze samen op pad gaan.

'De neef van mijn vader heeft een hotel,' zegt Amir. 'Misschien krijgen we wel gratis overnachtingen.'

'Dat zou een sympathiek gebaar zijn,' zegt leider Olivier. 'Maar eerlijk gezegd is het in dit stadium vooral heel erg belangrijk om de jeugdopleiding met geld te ondersteunen.'

Moes wil een afspraak maken met de moeder van Luuk. 'Ze is toch juf?'

'Klopt,' zegt Luuk. 'Hoezo dan?'

'Misschien wil zij ons sponsoren.'

Dat denkt Luuk niet. 'Mijn moeder klaagt vaak dat ze zo weinig verdient.'

Koen heeft allerlei ideetjes. 'Als wij samen gaan,' zegt hij tegen Niels, 'dan kunnen we naar het bedrijf van mijn vader, en naar jouw vader.'

'Goed plan,' zegt Niels. 'We kunnen ook naar mijn oom. Hij heeft een bouwbedrijf en mijn neef Levi werkt in een computerzaak.'

'En we kunnen in de stad langs alle winkels gaan om te vragen

of ze sponsor willen worden.'

Andere spelers sommen ook bedrijven op die bezocht kunnen worden.

'Mijn oom schrijft boeken,' bedenkt Cas. 'Misschien wil hij wel sponsoren.'

'Zou dat goed verdienen?' vraagt Koen zich af.

Leider Olivier twijfelt. 'Als je schrijver bent is dat meestal geen vetpot, maar je kunt het altijd proberen. Wie weet...'

Trainer Ramon is blij dat zijn groep enthousiast is over het reddingsplan. 'Als jullie de komende tijd toezeggingen krijgen, is dat fantastisch. Alle beetjes helpen.' De trainer kijkt naar de klok die in de bestuurskamer hangt. 'Nu is het de hoogste tijd om jullie om te kleden, want er moet weer hard getraind worden. Zaterdag spelen we tegen Hoogvliegers. Hopelijk komt er dan een einde aan onze reeks nederlagen. We hebben al vijf wedstrijden op rij verloren. Dat moet echt anders. Hoogvliegers is een pittige tegenstander, maar als we volle bak gas geven, moeten we kunnen winnen.'

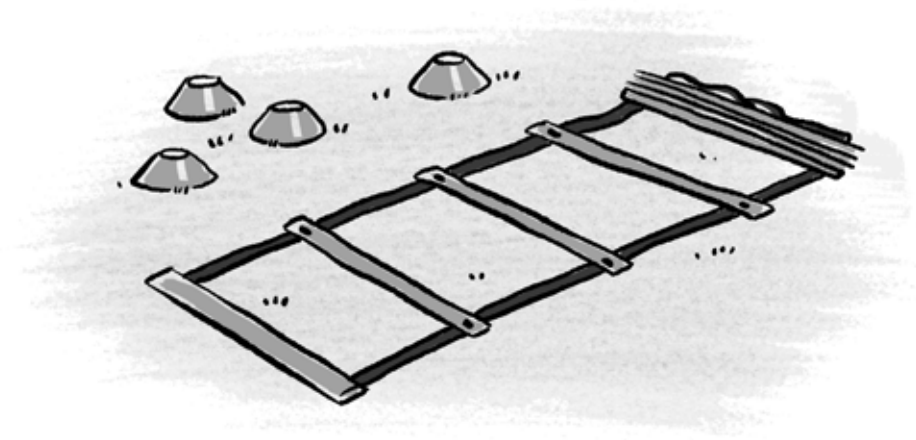
'Laat ze maar komen,' zegt Koen stoer. 'Als ik een hatrick maak, staan we al met 3-0 voor. Vanaf nu gaan we alles weer winnen.'

Een rotgevoel

Op het veld heeft assistent Jorri van Zeist pionnen klaargezet en een loopladder uitgerold. Hij doet eerst de warming-up met de groep om de spieren warm te maken. Daarna wordt er met allerlei extra loopoefeningen aan de snelheid en kracht van het hele lichaam gewerkt.

'Gebruik bij de ladder je voorvoeten,' legt Jorri uit. 'Maak korte en felle bewegingen in elk vak. Het moet explosief.'

Niels mag het voordoen.

‘Heel goed, Niels,’ zegt Jorni. ‘Is het zo voor iedereen duidelijk?’

Alle spelers knikken en nemen hun plaats in.

Koen vindt het een leuke oefening. ‘Hier kan ik mijn energie goed in kwijt,’ zegt hij tegen Niels.

‘En je hoeft even niet te denken aan de problemen van Stark,’ vult Niels aan.

Een kwartier later legt trainer Van der Sloot uit dat de oefening meerdere doelen heeft. ‘Je verbetert je techniek ermee en je werkt ook aan je conditie. Ik merk dat we de laatste tijd vooral in de slotfase de wedstrijd verliezen. Dat komt doordat we conditioneel niet helemaal in topvorm zijn. Als we zaterdag tegen Hoogvliegers voetballen, mogen we niet weer tegen het einde de mist in gaan. Daarom doen we een extra intervaltraining. We gaan met de hele groep gelijktijdig zes keer zestig meter sprinten. Na elke sprint loop je uit en krijg je een minuut rust.’

Wow, denkt Koen, dat wordt heel pittig.

Als de trainer het teken geeft dat er gesprint kan worden, start Koen niet snel genoeg. Daardoor eindigt hij als een van de laatsten. Hij vindt het allemaal loodzwaar en heeft meer zin in het partijtje.

‘We spelen zeven tegen zeven, maar we zijn met z’n zestienen,’ zegt Jorni. ‘Twee extra spelers zijn de kameleon. Ze horen bij beide teams. Dat houdt in dat ze bij de ploeg komen die in balbezit is, zodat er aanvallend een negen tegen zeven situatie ontstaat. Is dat duidelijk?’

Iedereen knikt.

Koen en Niels zijn het eerst aan de beurt om de kameleon te zijn. In het begin krijgen ze geen bal.

‘Jullie zijn de vrije mensen,’ benadrukt trainer Van der Sloot. ‘Zorg dat je aanspeelbaar bent. Dat is voor zaterdag ook belangrijk. Ik weet dat Hoogvliegers fel op de bal speelt. Dus moeten we snel handelen. We gaan weer verder.’ De trainer blaast hard op zijn fluit.

Niels brengt het er goed vanaf, maar Koen vergeet steeds voor welk team hij op dat moment speelt.

‘Kom op, Koen!’ roept Van der Sloot. ‘Doe beter je best.’

‘Dat probeer ik, maar ik moet steeds denken aan de problemen van Stark. Misschien moeten we volgende week wel een nieuwe club zoeken.’

‘We kunnen niet in de toekomst kijken,’ zegt de trainer. ‘Dus concentreer je op het nu. Het gaat de laatste weken niet best met je. Jij kunt echt veel beter.’

‘Ik zal het laten zien,’ belooft Koen. Maar als hij de bal van Mark krijgt aangespeeld, schuift hij die per ongeluk door naar de verdedigende partij. ‘Sorry, mijn fout.’

Trainer Van der Sloot zucht. ‘Koen, je moet niet zomaar de bal in de voeten van de andere partij spelen.’

‘Ik weet het.’ Koen baalt. ‘Ik doe het echt niet expres.’ Hij hoopt dat het afwerken op doel beter zal gaan.

Niels, Koen en Rodney stellen zich op de rand van het zestienmetergebied op. De drie verdedigers Amir, Milan en Cees dekken de aanvallers af.

‘Het trio aanvallers gaat bewegen,’ legt trainer Van der Sloot uit. ‘Daardoor is het lastig voor de verdedigers om te zien of je de rechter-, centrum- of linkerspits bent. Op het moment dat een van jullie drie uit de dekking komt, wordt de bal vanuit het middenveld door bijvoorbeeld Kid, Senna of Moes aangespeeld. De aanvaller die in balbezit komt, kan twee dingen doen. Of hij passeert zijn tegenspeler en schiet op het doel van Nikos, of hij combineert met een van de andere spitsen om de aanval af te ronden.’

Ah, we trainen op situaties die in de wedstrijd kunnen voorkomen, begrijpt Koen. ‘Kom maar op met die bal,’ roept hij, als de trainer heeft gefloten. Maar hij wordt flink afgedekt.

‘De bal kan alleen naar jou toe komen als je goed vrijloopt,’ legt trainer Van der Sloot uit. ‘Je moet echt uit de dekking komen.’

Niels en Rodney laten zien dat het kan. Niels draait twee keer weg bij zijn tegenstander en schiet de bal in de kruising. Rodney komt ook goed vrij. Hij wil daarna een combinatie met Koen opzetten, maar dat mislukt omdat Amir de bal onderschept.

Een half uur later staan ze onder de douche. Koen kijkt chagrijnig.

‘Het ging niet best, hè?’ zegt Niels, terwijl hij zijn haren uitspoelt.

Koen sluit zijn ogen en laat het water over zijn gezicht stromen. ‘Het is bagger. Ik snap er niets van. Ik wil zo graag goed trainen en spelen, maar het gaat al een maand niet lekker. Ik wil elke wedstrijd winnen, Max uitlaten, goede cijfers op school

halen, samen met jou sponsors voor Stark binnenhalen. Ik baal dat ik me zo rot voel.’ Hij moet een paar keer slikken. ‘Als Stark failliet gaat, moeten we terug naar FC Top.’

Niels geeft zijn beste vriend een schouderklop. ‘Het komt echt wel goed, hoor. We gaan proberen om Stark te redden. Je hebt het gewoon een beetje druk met alles.’

Koen zucht. ‘Klopt.’ Hij wijst naar zijn hoofd. ‘Ik voel chaos in mijn kop.’

Als ze aangekleed zijn, spreken Koen en Niels af om morgen na schooltijd op zoek naar sponsors te gaan.

‘Dus we gaan naar je neef, je oom, je vader en naar mijn vader?’ vraagt Koen.

Niels knikt.

‘Wie weet stroomt het geld wel binnen,’ lacht Koen. ‘Dan zijn we van alle zorgen af.’

‘Dan moet er wel een wonder gebeuren,’ weet Niels.

Voordat ze met het busje naar huis gaan, krijgen ze eerst een stapel foto’s van zichzelf in Stark-tenue mee.

Koen kijkt er trots naar. ‘Best wel stoer, zulke foto’s. Nu lijkt het net alsof we al echte profs zijn.’ Koen pakt een pen. ‘Ik zet op alle foto’s mijn handtekening.’

Niels schudt zijn hoofd. ‘Alsof sponsors daarop zitten te wachten.’

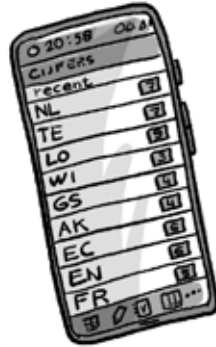
‘Waarom niet? Misschien worden die foto’s later heel veel geld waard,’ zegt Koen met een grijns naar zijn beste vriend.

Als Koen thuiskomt, springt Max van blijdschap tegen hem op.

Zijn ouders zijn minder enthousiast. Ze zitten stilletjes op de bank met hun armen over elkaar.

‘De mentor van je school belde net,’ zegt zijn moeder. ‘Ze maken zich zorgen over je. Je staat er beroerd voor.’

‘Zorgen? Ik sta er beroerd voor? Dat valt toch best mee?’ Koen ploft neer op de bank, pakt zijn telefoon en logt met een speciale code in op de site van school. ‘Hier, op deze lijst staan mijn cijfers.’

Zijn ouders kijken mee.

‘Voor Nederlands heb ik een zeven, net als voor tekenen en muziek. Voor gym zelfs een negen. Dat is toch goed?’

‘Maar voor wiskunde heb je een drie en voor geschiedenis en aardrijkskunde een vier,’ merkt zijn vader op. ‘Dat zijn echt te veel onvoldoendes om over te kunnen.’

‘Nou, het jaar duurt nog heel lang, hoor. Dat kan ik nog gemakkelijk ophalen.’ Koen kijkt zijn ouders serieus aan. ‘Ik zal beter mijn best gaan doen. Dat beloof ik.’

‘Dat is fijn,’ zegt zijn moeder. ‘Ga je dan nu nog even je huiswerk maken?’

‘Dat heb ik al af,’ antwoordt Koen.

‘Wanneer heb je dat dan gedaan?’ vraagt ze.

‘Eh, op school hadden we een tussenuur. Eh, twee tussenuren. Toen heb ik alles al gemaakt.’

Zijn vader heeft de riem van Max vast. ‘Dan kun je vast nog wel even een blokje om met je grote vriend.’

Koen zucht diep. ‘Graag, dan ben ik even van jullie gezeur af.’

Zijn moeder kijkt hem streng aan. ‘Zo praat je niet tegen je ouders. Ga maar even afkoelen, jij.’

Koen blaast alle lucht uit zijn bolle wangen en loopt met Max naar buiten. Daar doet hij de halsband af. ‘Kom Max, je mag los. We gaan lekker rennen. Even mijn hoofd leegmaken. Zullen we doen wie het eerst bij het park is?’

Max blaft en gaat er keihard vandoor.

‘Ho, ho!’ roept Koen. ‘Niet zo snel.’ Hij sprint zo hard als hij kan, maar Max wint met grote voorsprong. ‘Ik wou dat ik net zo snel was als jij. Dan zou ik als aanvaller niet te stoppen zijn, maar de laatste tijd kom ik nog geen lantaarnpaal voorbij.’

Max springt blij tegen Koen op. Hij likt hem over zijn hand.

‘Hé grote vriend, jij zit tenminste niet constant tegen me te zeuren. Bij Stark doe ik het niet goed genoeg en op school blijktbaar ook niet. Ik wou dat ik beter kon voetballen en beter kon leren. Dan zou niemand me lastigvallen.’

Max kijkt hem met grote ogen aan.

Als Koen even later in bed ligt, kan hij niet slapen. Er maalt steeds van alles door zijn hoofd. Morgen naar school, denkt hij. Daarna naar de training van Stark, als de club dan nog niet failliet is tenminste, en ook nog met Niels sponsors zoeken. We gaan naar zijn oom en neef. En naar zijn vader en mijn vader. Dan, tja, wat dan? Dan moet ik alweer naar bed. Shit, wanneer moet ik mijn huiswerk dan maken? Ik moet ook zo veel. Mijn hoofd ontploft!